ஏமாற்றம்

பிரிவின் விசாலம்
மரணச் சித்ரவதையாய் என்னுள் ...

அழகிய நட்பின்
இறுக்கம் காண
வாழ்க்கை திரும்பவே இல்லை !

கண்ணீர்த் துளியாடையைக்
கட்டாத நாளில்லை
என் கண்கள் ;
நம்பிக்கைத் துரோகம்
செய்திராவிட்டால்
அவள்முகம் இன்றும்
நிலா

===================

வேரில் வெந்நீர்

அவள் இசைவில்லாமல்
வலியைக் குறைக்க முடியுமா ?
நிச்சயம் முடியாது ; அறிவேன் !

தடுமாறி விழுந்த பின்புதான்
மனிதக்குரல் கேட்கிறது
"உதவி வேண்டுமா ? "

முழுஅன்பை இழந்த பின்னரே
அவர்களின்
துளிநடிப்பைத் தெரிந்தேன்

வாழ்வின் நோவினை
இவர்கள் கற்றுத் தராதிருந்தால்
சாவின் புனிதம்
எப்படி அறிவேன் ?

===================

தாங்குமா இந்தப்பை ?

என் மூச்சுப் பையின்
கனம்
நாளுக்கு நாள்
கூடுகிறது

*

வானிருந்து இறங்கும்
இடி, மின்னலை வரவேற்கும்
பூமியைப்போல்
என்முதுமை

*

வெடித்து விடுமோ
எனும் பயம்
என் உள்ளிருந்தே விரிகிறது

*

மறக்க முடியாத
துக்கத்தை
இந்தப் பையில் நானும்
சேர்த்து வைக்கிறேன்

*

உறவுகளைக் கிழிக்கும்
ஆயுதங்களுடன்
உறவினர்கள் ;
தாங்குமா இந்தப் பை ?

===================

அந்த நேரம்

தலை கவிழும் போதுதான்
அவள் முகத்தில்
பௌர்ணமி
இறங்குகிறது

*

தவம்
கலையும் போதுதான்
தீக்குச்சியின் கோபம்
தெரிகிறது

*

வைக்கோல்
எரியும் போதுதான்
தன் அழகின் முழுமையை
வெளிக்கொணர்கிறது

*

இருள்
இறங்கும் போதுதான்
வேஷம் போடப் படிக்கிறது
வெளிச்சம்

*

பேசிய பின்புதான்
மௌனத்தின்
மதிப்புத் தெரிகிறது ;

*

மரணம்
விழிக்கும் போதுதான்
மனிதன் தூங்கி விடுகிறான்

===================

மனவெடிப்பு

வேஷம்
இருட்டைத்தான்
கொண்டுவரும்
வாழ்க்கையில்

*

எந்த வேதமும்
சொல்லவில்லை
வெளிச்சம்
ஒப்பனையில் இருப்பதாக

*

வணக்கமும் வழிபாடும்
எல்லாவற்றிலும் இருக்கிறது
நடிப்பைத் தவிர

*

கேள்:
நல்லதைப் புதைக்கும் போதே நீ
உன்னையும்
புதைத்து விடுகிறாய்

===================

~ '*கடையநல்லூர் ஜமீலா*'
Kadayanallur Jameela

நாகூர் மீரான் சம்சுத்தீன்
Nagoor Meeran Samsudeen

i/c no. S1140516-I